KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.7.2016 r.
COM(2016) 444 final

2016/0206 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Na podstawie wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę Komisja Europejska wynegocjowała kompleksową umowę gospodarczo-handlową (CETA) w celu ustanowienia zaawansowanych i uprzywilejowanych stosunków gospodarczych z Kanadą. Kanada jest strategicznym partnerem Unii Europejskiej, z którym łączy nas wspólna historia, a także wspólne wartości i interesy. Pragniemy ponadto zdefiniować pozytywne i ukierunkowane na przyszłość stosunki z tym państwem. Powinno to stworzyć nowe możliwości współpracy handlowej i inwestycyjnej między Unia Europejską i Kanadą, przede wszystkim dzięki lepszemu dostępowi towarów i usług do rynku oraz udoskonalonym zasadom handlu dla podmiotów gospodarczych.

W tym celu UE i Kanada osiągnęły ambitne porozumienie, które zapewni podmiotom gospodarczym po obu stronach Atlantyku nowe możliwości w dziedzinie handlu i inwestycji. W porozumieniu tym obie strony podkreśliły także znaczenie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach zrozumiałych i przejrzystych regulacji określonych przez organy publiczne, a także fakt, że uznają prawo do tworzenia uregulowań w interesie publicznym za główną zasadę leżącą u podstaw Umowy.

Załączony wniosek w sprawie decyzji Rady stanowi instrument prawny służący podpisaniu kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony.

Negocjacje w sprawie CETA zakończono i parafowano na poziomie głównych negocjatorów w dniu 1 sierpnia 2014 r. Przewodniczący José Manuel Barroso, przewodniczący Herman Van Rompuy i premier Stephen Harper wspólnie ogłosili zakończenie negocjacji na szczycie UE-Kanada w dniu 26 września 2014 r. i tego samego dnia treść umowy została podana do wiadomości publicznej. Zweryfikowany pod kątem prawnym tekst CETA został opublikowany w dniu 29 lutego 2016 r. i jest dostępny na stronie:

http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc_152806.pdf

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

UE i Kanada zaangażowane są od wielu lat we współpracę handlowo-gospodarczą na podstawie Umowy ramowej dotyczącej współpracy handlowej i gospodarczej z 1976 r., wspólnego planu działania z 1996 r. i inicjatywy handlowej UE-Kanada z 1998 r. Ponadto UE i Kanada zawarły szereg dwustronnych porozumień sektorowych, przede wszystkim umowę o współpracy naukowej i technologicznej z 1996 r., umowę o wzajemnym uznawaniu ocen zgodności z 1998 r., porozumienie weterynaryjne z 1998 r., umowę o konkurencji z 1999 r., umowę w sprawie handlu winami i napojami spirytusowymi z 2003 r., umowę o bezpieczeństwie lotnictwa cywilnego z 2009 r. i kompleksową umowę o transporcie powietrznym z 2009 r.

Powyższe umowy będą obowiązywać z następującymi wyjątkami:

umowa dotycząca napojów alkoholowych z 1989 r. i umowa w sprawie handlu winami i napojami spirytusowymi z 2003 r. zostaną włączone do CETA i będą stanowiły jej część, zmienione załącznikiem 30-B.

Umowa o wzajemnym uznawaniu z 1998 r. przestanie obowiązywać z dniem wejścia w życie CETA.

UE i Kanada uznają postępy, jakie zostały osiągnięte w ramach Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, sporządzonego w Ottawie w dniu 17 grudnia 1998 r. („porozumienie weterynaryjne") i potwierdzają swój zamiar kontynuowania prac w tym zakresie w ramach CETA. Porozumienie weterynaryjne z 1998 r. zastępuje się CETA z dniem wejścia w życie CETA.

Umowy dwustronne wskazane poniżej przestają być skuteczne i zostają zastąpione CETA. Powyższe umowy przestają obowiązywać z dniem wejścia w życie CETA.

- Umowa pomiędzy Rządem Republiki Chorwacji i Rządem Kanady w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Ottawie w dniu 3 lutego 1997 r.
- Umowa pomiędzy Republiką Czeską i Kanadą w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Pradze w dniu 6 maja 2009 r.
- Umowa pomiędzy Rządem Republiki Węgierskiej i Rządem Kanady w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Ottawie w dniu 3 października 1991 r.
- Umowa pomiędzy Rządem Republiki Łotewskiej i Rządem Kanady w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Rydze w dniu 5 maja 2009 r.
- Wymiana not pomiędzy Rządem Kanady i Rządem Republiki Malty stanowiąca umowę w sprawie gwarancji inwestycji zagranicznych, podpisana w Valletcie w dniu 24 maja 1982 r.
- Umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Kanady w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisana w Warszawie w dniu 6 kwietnia 2009 r.
- Umowa pomiędzy Rządem Rumunii i Rządem Kanady w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Bukareszcie w dniu 8 maja 2009 r.
- Umowa pomiędzy Republiką Słowacką i Rządem Kanady w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, podpisana w Bratysławie w dniu 20 lipca 2010 r.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

CETA jest w pełni zgodna z obszarami polityki Unii, w tym z obszarami mającymi wpływ na handel międzynarodowy. Pod tym względem CETA nie doprowadzi do złagodzenia ani zmiany ustawodawstwa UE ani też nie spowoduje zmiany, obniżenia ani wyeliminowania norm UE w żadnym z regulowanych obszarów. Przywóz z Kanady będzie musiał w całości spełniać przepisy i rozporządzenia UE (np. przepisy techniczne i normy produktów, przepisy sanitarne lub fitosanitarne, rozporządzenia dotyczące żywności i bezpieczeństwa, normy bezpieczeństwa i zdrowia, przepisy regulujące GMO, ochronę środowiska, ochronę konsumentów itp.).

CETA obejmuje ponadto rozdziały na temat handlu i zrównoważonego rozwoju, handlu i pracy oaz handlu i środowiska, które wiążą umowę handlową z ogólnymi celami UE w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkretnymi celami w obszarze pracy, środowiska i zmiany klimatu.

Ponadto w ramach CETA, podobnie jak w przypadku wszystkich pozostałych umów handlowych zawartych przez Unię Europejską, UE w pełni zabezpiecza usługi publiczne. Państwa członkowskie UE będą mogły prowadzić monopole publiczne na rzecz konkretnej usługi, jeśli wyrażają chęć. CETA nie spowoduje, że rządy będą zmuszane lub nakłaniane do prywatyzacji czy też liberalizacji usług publicznych w sektorach takich jak dostawa wody, służba zdrowia, usługi społeczne lub oświata. Państwa członkowskie UE będą nadal mogły decydować o tym, które usługi pragną zachować jako usługi powszechne i publiczne oraz czy zamierzają je dofinansowywać. Ponadto żaden przepis CETA nie powstrzyma rządu w państwie członkowskim UE przed cofnięciem w dowolnym momencie w przyszłości autonomicznej decyzji, którą mógł podjąć, by sprywatyzować podane wyżej sektory.

CETA gwarantuje, że prawo rządów do wprowadzania przepisów w zakresie porządku publicznego będzie w pełni zachowane. Wszelkie decyzje Wspólnego Komitetu CETA muszą być zatwierdzone przez każdą ze Stron i w związku z tym podlegają obowiązującym wewnętrznym wymogom i procedurom UE.

Forum ds. Współpracy Regulacyjnej w ramach CETA będzie działało jako dobrowolny mechanizm współpracy na rzecz wymiany doświadczeń i stosownych informacji pomiędzy organami regulacyjnymi oraz będzie pomagało określać obszary ewentualnej współpracy tych organów. Nie będzie ono mogło dokonywać zmian w istniejących przepisach ani opracowywać nowego ustawodawstwa. Forum ds. Współpracy Regulacyjnej będzie jedynie udzielało wsparcia i sugestii organom regulacyjnym i prawodawcom. W żadnym przypadku nie będzie ograniczać uprawnień organów regulacyjnych w zakresie podejmowania decyzji w państwach członkowskich UE ani na szczeblu UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

CETA ma te same cele i zasadniczo tę samą treść co umowa o wolnym handlu z Singapurem. Dlatego kompetencje Unii są takie same w obu przypadkach. Z uwagi na wątpliwości podnoszone w odniesieniu do zakresu i charakteru kompetencji Unii do zawarcia umowy o wolnym handlu z Singapurem, w lipcu 2015 r. Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o opinię na podstawie art. 218 ust. 11 TFUE (sprawa A – 2/15). W sprawie A–2/15 Komisja wyraziła pogląd, że Unia posiada wyłączną kompetencję, by sama zawrzeć umowę o wolnym handlu z Singapurem i – ewentualnie – że ma co najmniej kompetencje dzielone w tych obszarach, w których Unia nie posiada wyłącznej kompetencji. Wiele państw członkowskich wyraziło jednak odmienny pogląd. Z uwagi na powyższe i aby nie opóźniać podpisania Umowy, Komisja postanowiła zaproponować podpisanie Umowy jako umowy mieszanej. Niemniej jednak nie ma to wpływu na poglądy wyrażone przez Komisję w sprawie A – 2/15. Po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości opinii w sprawie A – 2/15 konieczne będzie wyciągnięcie odpowiednich wniosków.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 3 TFUE wspólną politykę handlową określono jako wyłączną kompetencję Unii. Komisja stoi na stanowisku, że pozostałe kwestie wychodzące poza zakres wspólnej polityki handlowej i objęte niniejszą Umową wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest zgodny z wizją określoną w strategii „Europa 2020" i przyczynia się do osiągnięcia celów Unii w dziedzinie handlu i rozwoju.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 5 TFUE, który przewiduje przyjęcie przez Radę decyzji dotyczących umów międzynarodowych. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W 2007 r. UE i Kanada, przed przystąpieniem do negocjacji, podjęły decyzję o dokonaniu wspólnego badania mającego na celu analizę i ocenę kosztów i korzyści bliższego partnerstwa gospodarczego. W ramach tego badania[1] Komisja Europejska i Kanada przeprowadziły dwukrotnie konsultacje z zainteresowanymi stronami. W lutym i marcu 2008 r. Komisja Europejska przeprowadziła konsultacje za pośrednictwem internetu ze społeczeństwem obywatelskim na podstawie kwestionariusza poruszającego rozmaite zagadnienia dotyczące współpracy handlowej i inwestycyjnej między UE i Kanadą. W marcu i kwietniu 2008 r. Kanada przekazała podobny kwestionariusz członkom kanadyjskiego komitetu sterującego.

Znaczny odsetek respondentów wyraził pogląd, że pomimo stabilnej współpracy między UE i Kanadą w dziedzinie handlu i inwestycji nadal istnieją liczne przeszkody. Stwarza to tym samym wiele możliwości poprawy stosunków dwustronnych.

Respondenci UE zasadniczo zgodzili się, że pożądana jest ściślejsza współpraca gospodarcza między Kanadą i UE.

Odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu wskazały przede wszystkim na konieczność usunięcia najwyższych poziomów taryf i uciążliwych barier pozataryfowych w dziedzinie handlu. Respondenci wyraźnie opowiedzieli się też za ściślejszą współpracą w zakresie przepisów.

Ponadto w toku negocjacji w sprawie CETA zastosowano szereg metod konsultacji w ramach oceny wpływu na zrównoważony rozwój[2]. Zorganizowano m.in. spotkania ze społeczeństwem obywatelskim, warsztaty z zainteresowanymi stronami oraz stworzono stronę internetową dla projektu, na której założono forum dyskusyjne. Spotkania ze społeczeństwem obywatelskim odbyły się w Brukseli i Ottawie. Uczestniczyło w nich wiele różnych zainteresowanych grup i związków. W warsztatach z zainteresowanymi stronami w Ottawie wzięli udział przedstawiciele stowarzyszeń przemysłowych i handlowych, organizacji pracy,

[1] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141032.pdf
[2] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/september/tradoc_148201.pdf

związków pracowników w sektorze publicznym i prywatnym, organizacji na rzecz ochrony środowiska itp. Swoje cenne uwagi do oceny wpływu na zrównoważony rozwój wnieśli także eksperci ze środowisk akademickich i instytutów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Jeśli chodzi o badanie przeprowadzone wspólnie przez UE i Kanadę, w jego opracowywanie zaangażował się prof. Walid Hejazi (Rotman Business School, University of Toronto), natomiast przy modelowaniu ekonomicznym skorzystano z pomocy prof. Joe Francois (University of Linz).
Ocenę wpływu na zrównoważony rozwój w ramach CETA zlecono zewnętrznej firmie „Development Solutions".

- **Ocena skutków**

W październiku 2008 r. UE i Kanada opublikowały wspólne badanie pt. „Assessing the Costs and Benefits of a Closer EU-Canada Economic Partnership" (Ocena kosztów i korzyści bliższej współpracy gospodarczej między UE i Kanadą). Z badania wynikało wówczas, że liberalizacja handlu towarami i usługami będzie korzystna zarówno dla UE, jak i Kanady. Pełne sprawozdanie jest dostępne na stronie internetowej DG ds. Handlu:

http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141032.pdf

Ponadto ocena wpływu na zrównoważony rozwój przeprowadzona w trakcie negocjacji stanowi kompleksową ocenę potencjalnego wpływu liberalizacji handlu w ramach Umowy. Przedmiotem analizy jest ocena wpływu gospodarczego i społecznego oraz wpływu na środowisko w Kanadzie i Unii Europejskiej w trzech głównych sektorach, szesnastu podsektorach i w zakresie siedmiu przekrojowych kwestii. Analiza obejmuje także ocenę ewentualnego wpływu CETA na Stany Zjednoczone, Meksyk oraz inne kraje i regiony, w tym na szereg krajów rozwijających się, a także kraje i terytoria zamorskie UE, tj. Saint-Pierre-et-Miquelon i Grenlandię. Zakres zadań, wstępne sprawozdanie i sprawozdanie końcowe dostępne są na stronie internetowej DG ds. Handlu:

http://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/sustainability-impact-assessments/assessments/#study-geo-14

UE i Kanada osiągnęły ambitne porozumienie, które stworzy nowe możliwości w dziedzinie handlu i inwestycji po obu stronach Atlantyku i pomoże w tworzeniu miejsc pracy w Europie. CETA spowoduje zniesienie ceł i ograniczeń w dostępie do umów w sprawie zamówień publicznych, otwarcie rynków usług, stworzenie przewidywalnych warunków dla inwestorów i, co ważne, pomoże zapobiegać nielegalnemu kopiowaniu innowacji i tradycyjnych produktów UE. CETA zawiera także wszelkie gwarancje, że korzyści gospodarcze nie będą osiągane kosztem praw podstawowych, norm społecznych, prawa rządów do wprowadzania przepisów, ochrony środowiska lub zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

CETA nie podlega procedurom związanym z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT); niemniej jednak zawiera przepisy szczególne dotyczące MŚP (np. potencjalne zmniejszenie kosztu postępowania sądowego toczącego się w ramach systemu sądów ds. inwestycji po stronie skarżących, którymi są MŚP).

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wpływ niniejszej umowy na budżet UE będzie dwojaki:

Wpływ na **DOCHODY**: szacuje się, że wartość niepobranych należności celnych wyniesie 311 mln EUR po pełnym wdrożeniu Umowy, tj. po siedmiu latach, gdyż zniesionych zostanie 97,7 % pozycji taryfowych UE z chwilą wejścia w życie umowy, a następnie stopniowo w terminie 3, 5 lub 7 lat zniesiony zostanie dodatkowy 1 %. Kwota 311 mln EUR odpowiada 80 % szacowanych ceł pobieranych przez państwa członkowskie UE od przywozu produktów z Kanady według danych z 2015 r. Szacowana kwota uwzględnia nową decyzję w sprawie systemu zasobów własnych, która wiąże się z obniżeniem kosztów poboru, które państwa członkowskie zachowują, z 25 % do 20 %.

Wpływ na **WYDATKI**: CETA będzie pierwszą umową, która będzie obejmować nowy system sądów ds. inwestycji (ICS) w kontekście systemu rozstrzygania sporów inwestycyjnych. Przewiduje się zatem, że począwszy od 2017 r. kwota w wysokości 0,5 mln EUR dodatkowych rocznych wydatków (wymaga ratyfikacji) zostanie przeznaczona na finansowanie stałej struktury obejmującej sąd pierwszej instancji i sąd apelacyjny.

Z drugiej strony wniosek wiąże się z korzystaniem z zasobów administracyjnych w ramach linii budżetowej XX 01 01 01 (Wydatki związane z pracującymi w instytucji urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony), gdyż szacuje się, że jeden administrator będzie przypisany, w ramach ekwiwalentu pełnego czasu pracy (EPC), do zadań określonych w CETA. Jest o tym mowa w ocenie skutków finansowych regulacji i podlega to warunkom określonym w tej ocenie.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

W rozdziale administracyjnym i instytucjonalnym powołuje się Wspólny Komitet CETA, który będzie stale monitorował wdrożenie, funkcjonowanie i wpływ CETA. W skład Wspólnego Komitetu CETA wchodzą przedstawiciele Unii Europejskiej i Kanady, którzy będą spotykać się raz w roku lub na żądanie Strony i będą nadzorować prace wszystkich wyspecjalizowanych komitetów i innych organów powołanych na mocy CETA.

- Należy zauważyć, że Wspólny Komitet CETA nie jest niezależnym organem i podejmuje decyzje i formułuje zalecenia wyłącznie w drodze porozumienia między UE i Kanadą. W żadnym przypadku nie będzie ograniczać uprawnień organów regulacyjnych w zakresie podejmowania decyzji w państwach członkowskich UE ani na szczeblu UE ani ich instytucji upoważniających.
- UE i Kanada mogą, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu CETA, podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do załączników. Kiedy Strony zatwierdzą taką decyzję, musi ona być zgodna z ich stosownym obowiązującym wymogom i procedurom wewnętrznym. UE decyduje zatem, czy zatwierdzić decyzję Wspólnego Komitetu, postępując zgodnie z wewnętrznymi unijnymi procedurami określonymi w postanowieniach Traktatu UE. Wspólny Komitet CETA nie może zatem działać bez decyzji instytucji UE podjętej zgodnie z wewnętrznym procesem prawnym UE.
- Możliwość przyjęcia przez Wspólny Komitet CETA niektórych zmian jest wspólną cechą wszystkich umów międzynarodowych, w tym umów handlowych UE.
- W drodze procedury specjalnej, w myśl art. 30.2, Wspólny Komitet CETA nie może decydować o wprowadzeniu zmian w konkretnym wykazie załączników. W takiej sytuacji wymagana będzie pełna procedura dokonywania zmian. Wykaz ten obejmuje: Rozdział 8

- Inwestycje, Rozdział 9 - Transgraniczny handel usługami, Rozdział 10 - Czasowy przyjazd i pobyt osób fizycznych odbywających wizyty służbowe i Rozdział 13 - Usługi finansowe (z wyjątkiem załącznika 10-A Wykaz punktów kontaktowych państw członkowskich Unii Europejskiej).

Pod auspicjami Wspólnego Komitetu CETA powołane zostaną następujące specjalne komitety:

- Komitet ds. Handlu Towarami, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi handlu towarami, taryf celnych, barierami technicznymi w handlu, Protokołem w sprawie wzajemnej akceptacji wyników oceny zgodności i prawami własności intelektualnej dotyczącymi towarów. W ramach Komitetu ds. Handlu Towarami ustanowione zostaną również podlegające mu Komitet ds. Rolnictwa, Komitet ds. Win i Napojów Spirytusowych i Wspólna Grupa Sektorowa ds. Produktów Leczniczych.
- Komitet ds. Usług i Inwestycji, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi transgranicznego handlu usługami, inwestycji, czasowego przyjazdu, handlu elektronicznego i praw własności intelektualnej w odniesieniu do usług.
- Wspólny Komitet Współpracy Celnej ustanowiony na mocy *Umowy z 1998 r. między Kanadą a Wspólnotą Europejską o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych*, który zajmuje się sprawami wynikającymi z niniejszej Umowy i dotyczącymi reguł pochodzenia, procedur pochodzenia, ułatwień celnych i handlowych, środków stosowanych przy kontroli granicznej i czasowego zawieszenia preferencyjnego traktowania taryfowego;
- Wspólny Komitet Zarządzający ds. Środków Sanitarnych i Fitosanitarnych, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi środków sanitarnych i fitosanitarnych;
- Komitet ds. Zamówień Publicznych, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi zamówień rządowych;
- Komitet ds. Usług Finansowych, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi usług finansowych;
- Komitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, który zajmuje się kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju;
- Forum ds. Współpracy Regulacyjnej, które zajmuje się kwestiami dotyczącymi współpracy regulacyjnej oraz
- Komitet CETA ds. Oznaczeń Geograficznych, który zajmuje się kwestiami oznaczeń geograficznych.

W zakresie, w jakim każdy z tych specjalnych komitetów posiada uprawnienia decyzyjne zgodnie z CETA, takie decyzje będą podejmowane w taki sam sposób, co decyzje Wspólnego Komitetu.

- **Wdrożenie UE**

Konieczne będzie podjęcie określonych działań, by zapewnić wdrożenie CETA. Działania takie zostaną wdrożone odpowiednio wcześnie przed wdrożeniem CETA. Do działań tych należy rozporządzenie wykonawcze Komisji, które ma zostać przyjęte zgodnie z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, otwierające kontyngenty taryfowe przewidziane w Umowie.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

CETA stanowi kompleksową umowę gospodarczo-handlową, która zawiera przepisy dotyczące traktowania narodowego i dostępu towarów do rynku, środków ochrony handlu, barier technicznych w handlu, środków sanitarnych i fitosanitarnych, ułatwień celnych i w handlu, dotacji, inwestycji, transgranicznego handlu usługami, czasowego przyjazdu i pobytu osób fizycznych odbywających wizyty służbowe, wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych, regulacji krajowych, usług finansowych, usług w zakresie międzynarodowego transportu morskiego, telekomunikacji, handlu elektronicznego, polityki konkurencji, przedsiębiorstw państwowych, monopoli i przedsiębiorstw, którym przyznano specjalne prawa lub przywileje, zamówień publicznych, własności intelektualnej, współpracy regulacyjnej, handlu i zrównoważonego rozwoju, handlu i pracy, handlu i środowiska, dwustronnych dialogów i współpracy, przepisów administracyjnych i instytucjonalnych, przejrzystości i rozstrzygania sporów.

CETA przyczyni się do znacznej poprawy szans na rynku w przypadku europejskich przedsiębiorstw w Kanadzie. Za sprawą CETA europejskie przedsiębiorstwa będą miały zapewnione najlepsze traktowanie, jakie Kanada kiedykolwiek zaoferowała partnerowi handlowemu, tym samym zrównując warunki działania na rynku kanadyjskim względem przedsiębiorstw UE.

Poprzez otwarcie rynków CETA powinna wspierać wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w UE, a także przynieść dalsze korzyści konsumentom europejskim. CETA może przyczynić się do utrzymywania cen na niskich poziomach i zapewnić konsumentom większy wybór produktów wysokiej jakości. CETA nie spowoduje zmiany norm UE. Bez zmian pozostaną normy i rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa żywności, bezpieczeństwa produktów, ochrony konsumentów, zdrowia, środowiska, normy społeczne lub normy pracy itp. Przywóz z Kanady będzie musiał w całości – i bez wyjątku –spełniać wszystkie przepisy i rozporządzenia UE dotyczące produktów.

Ściślej mówiąc, CETA zaoferuje, co następuje:

Oszczędności na poziomie ceł

CETA przyniesie namacalne korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom europejskim, ponieważ będzie skutkować zniesieniem lub obniżeniem ceł – będą to jedne z najdalej idących cięć, jakie UE osiągnęła w umowie handlowej. Stworzy to istotne szanse na rynku dla przedsiębiorstw UE, w tym MŚP. Co istotne, większość ceł zostanie zniesiona z chwilą wejścia w życie CETA. Obniżenie ceł nie spowoduje zaniżenia ani zmiany norm UE. Przywóz kanadyjski będzie musiał być zgodny z rozporządzeniami UE.

Możliwości dla dostawców usług oraz przejrzyste i skuteczne mechanizmy ochrony inwestycji i rozstrzygania sporów

CETA jest zdecydowanie najbardziej ambitną umową, jaką UE kiedykolwiek zawarła w dziedzinie usług i inwestycji. Przedsiębiorstwa w UE zyskają więcej możliwości w zakresie świadczenia specjalistycznych usług transportu morskiego takich jak bagrowanie, przemieszczanie pustych kontenerów i transport niektórych rodzajów ładunków na terenie Kanady. Przedsiębiorstwa europejskie znajdą się ponadto w korzystnej sytuacji, jeśli chodzi o uzyskiwanie zatwierdzeń dla projektów inwestycyjnych w Kanadzie, ochronę swoich inwestycji i egzekwowanie swoich praw w przypadku nieuczciwego traktowania przy użyciu wyważonego i skutecznego systemu rozstrzygania sporów. W odniesieniu do wszystkich

sektorów usług, takich jak usługi w zakresie ochrony środowiska, telekomunikacja i finanse, zapewniony jest dostęp do rynku, zarówno na poziomie federalnym, jak i – po raz pierwszy – regionalnym. Podobnie jak wszystkie inne umowy handlowe UE, również CETA chroni służby użyteczności publicznej. Inwestorzy i usługodawcy z Kanady będą musieli przestrzegać obowiązujących przepisów UE.

Ochrona inwestycji i rozstrzyganie sporów inwestycyjnych

CETA obejmuje wszystkie innowacje związane z nowym podejściem UE do inwestycji i jej mechanizmem rozstrzygania sporów, tym samym CETA spełnia oczekiwania zainteresowanych stron co do bardziej uczciwego, przejrzystego i zinstytucjonalizowanego systemu rozstrzygania sporów inwestycyjnych. Wprowadza ona ważne innowacje w tej dziedzinie, zapewniając inwestorom wysoki poziom ochrony i jednocześnie w pełni zachowując prawo rządów do wprowadzania uregulowań i realizowania uzasadnionych celów porządku publicznego takich jak ochrona zdrowia, bezpieczeństwo lub ochrona środowiska. CETA stanowi istotne odejście od tradycyjnego podejścia do ochrony inwestycji i rozstrzygania sporów inwestycyjnych, jakie jest stosowane w większości istniejących dwustronnych umów inwestycyjnych. Usuwa ona dwuznaczności, które narażały stary system na nadużycia lub daleko idące interpretacje, i stwarza niezależny system sądów ds. inwestycji składający się ze stałego trybunału i trybunału apelacyjnego, które w przejrzysty i bezstronny sposób prowadzić będą postępowania dotyczące rozstrzygania sporów.

Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych

Umowa zapewnia ramy ułatwiające wzajemne uznawanie kwalifikacji w przypadku zawodów regulowanych takich jak zawód architekta, księgowego i inżyniera. Stosowne organizacje zawodowe w UE i Kanadzie mają obecnie przepisy określające warunki negocjowania umów o wzajemnym uznaniu kwalifikacji w odniesieniu do swoich odnośnych zawodów. UE i Kanada będą następnie musiały te warunki potwierdzić i zaaprobować.

Ułatwienia w przenoszeniu pracowników przedsiębiorstw i innych przedstawicieli wolnych zawodów między UE i Kanadą

CETA ułatwi przedsiębiorstwom przenoszenie tymczasowe pracowników między UE i Kanadą. Usprawni to działalność europejskich przedsiębiorstw w Kanadzie. Ponadto dostawcom specjalistycznych usług łatwiej będzie tymczasowo świadczyć usługi m.in. prawne, księgowe lub architektoniczne.

Poprawa zdolności europejskich przedsiębiorstw w zakresie świadczenia usług posprzedażowych

CETA ułatwi przedsiębiorstwom w UE wywóz sprzętu, urządzeń i oprogramowania, gdyż umożliwi im wysyłanie inżynierów i innych specjalistów, by świadczyli usługi posprzedażowe i inne odnośne usługi.

Dostęp do zamówień publicznych w Kanadzie

Kanada udzieliła przedsiębiorstwom w UE szerszego dostępu do zamówień publicznych niż innym swoim partnerom handlowym. Przedsiębiorstwa w UE będą mogły zgłaszać się do przetargów na dostarczanie towarów i usług nie tylko na szczeblu federalnym, lecz także na poziomie prowincji i gmin Kanady. Tym samym będą to pierwsze przedsiębiorstwa spoza Kanady mające taką możliwość. Szacuje się, że kanadyjski rynek zamówień na poziomie prowincji jest dwukrotnie większy niż rynek federalny.

Unikanie kosztów związanych z podwójnym testowaniem

UE i Kanada zgodziły się zaakceptować swoje certyfikaty oceny zgodności w obszarach takich jak urządzenia elektroniczne, sprzęt elektroniczny i radiowy, zabawki, urządzenia lub sprzęt do pomiaru. Oznacza to, że jednostka oceniająca zgodność w UE może testować produkty unijne przeznaczone na wywóz do Kanady zgodnie z przepisami obowiązującymi w Kanadzie i odwrotnie. Pozwoli to obu stronom uniknąć sytuacji, w której przeprowadza się te same testy, i może pozwolić na znaczne obniżenie kosztów zarówno po stronie przedsiębiorstw, jak i konsumentów. Mogą na tym skorzystać przede wszystkim mniejsze przedsiębiorstwa, dla których koszty wykonania tego samego testu dwukrotnie mogą być zaporowe. Chociaż jest to nieadekwatne do tego, w jaki sposób UE funkcjonuje w obrębie swoich granic, niemniej jednak jest to bardzo duży krok naprzód, jeśli chodzi o umowy międzynarodowe UE.

Lepsza ochrona dla innowacji i produktów pracy twórczej w UE

CETA pozwoli na zrównanie szans między Kanadą i UE w dziedzinie praw własności intelektualnej. Wzmocni ona ochronę praw autorskich (dostosowanie do przepisów UE dotyczących ochrony środków technologicznych i zarządzania prawami cyfrowymi, a także odpowiedzialności dostawców usług internetowych) i ich egzekwowanie, gdyż przewiduje możliwość środków tymczasowych i zakazów wobec pośredników, którzy uczestniczą w działaniach naruszających przepisy. Za sprawą CETA kanadyjski system dotyczący praw własności intelektualnej będzie lepiej chronił patenty na unijne produkty lecznicze. Kanada zgodziła się ponadto na zaostrzenie środków granicznych przeciwko towarom oznaczonym podrobionym znakiem towarowym, pirackim towarom naruszającym prawa autorskie i towarom oznaczonym podrobionym oznaczeniem geograficznym.

Korzyści rynkowe dla producentów tradycyjnych produktów europejskich

Wiele średnich i mniejszych przedsiębiorstw prowadzących handel produktami rolnymi skorzysta z faktu, że Kanada zgodziła się chronić 143 oznaczeń geograficznych w przypadku wysokiej jakości produktów europejskich takich jak ser Roquefort, ocet balsamiczny z Modeny lub holenderski ser Gouda i wiele innych.

Zaangażowanie na rzecz zrównoważonego rozwoju

UE i Kanada potwierdzają w CETA swoje zaangażowanie na rzecz zrównoważonego rozwoju. Zarówno UE, jak i Kanada zgadzają się, że handel i inwestycje powinny promować ochronę środowiska i prawa pracy, a nie odbywać się ich kosztem. UE i Kanada zobowiązują się, że CETA pomoże zapewnić, że wzrost gospodarczy, rozwój społeczny i ochrona środowiska będą sobie nawzajem sprzyjać. CETA zawiera zobowiązania UE i Kanady w zakresie międzynarodowych przepisów dotyczących praw pracowników i ochrony środowiska oraz wzmacnia rolę społeczeństwa obywatelskiego UE i Kanady w wykonywaniu zobowiązań w tych obszarach w ramach CETA. CETA ustanawia również proces rozstrzygania sporów, obejmujący m.in. konsultacje rządowe i zespół ekspertów.

2016/0206 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 24 kwietnia 2009 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej z Kanadą.

(2) Negocjacje zostały zakończone i Umowa powinna zostać podpisana w imieniu Unii z zastrzeżeniem spełnienia procedur wymaganych w celu jej zawarcia w późniejszym terminie.

(3) Zgodnie z art. 30.6 ust. 1 Umowy nie powinna ona nadawać praw ani nakładać obowiązków, na które można bezpośrednio się powoływać przed sądami lub trybunałami Unii lub państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania Umowy w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cele

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA)

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[3]

20.02 – Polityka handlowa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☑ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[4]

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **przedłużenia bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Wniosek można umieścić w kontekście pierwszego z dziesięciu priorytetów sformułowanych przez przewodniczącego Jeana-Claude'a Junckera – Miejsca pracy, wzrost i inwestycje.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

1

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

20.02 – Polityka handlowa

[3] ABM: zarządzanie kosztami działań; ABB: budżet zadaniowy.

[4] O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

CETA przyniesie wymierne korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom w UE, gdyż będzie skutkować zniesieniem lub obniżeniem ceł.

Przepisy CETA mające wpływ na budżet dotyczą ustanowienia i działania systemu sądów ds. inwestycji.

Ustanowienie nowego systemu sądów ds. inwestycji spełni wysokie oczekiwania obywateli i przemysłu co do bardziej uczciwego, przejrzystego i zinstytucjonalizowanego systemu rozstrzygania sporów inwestycyjnych.

Ponadto CETA będzie miała wpływ na cła (zob. pkt 3.3).

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Utrzymanie lub podniesienie poziomu przepływów handlowych i inwestycyjnych między UE i Kanadą.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Utrzymać lub podnieść poziom przepływów handlowych i inwestycyjnych między UE i Kanadą.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Kanada jest jednym z najstarszych i najbliższych partnerów strategicznych UE na świecie. UE i Kanadę łączy długa historia wspólnych wartości i dlatego blisko ze sobą współpracują w zakresie problematycznych kwestii o wymiarze światowym takich jak ochrona środowiska, zmiana klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, stabilność regionalna itp. Kanada jest 11. co do wielkości gospodarką na świecie i 12. co do wielkości partnerem handlowym UE. Za sprawą CETA europejskie przedsiębiorstwa będą miały zapewnione najlepsze traktowanie, jakie Kanada kiedykolwiek zaoferowała partnerowi handlowemu, tym samym zrównując warunki działania na rynku kanadyjskim w przypadku podmiotów z UE. Poprzez otwarcie rynków CETA powinna wspierać wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w UE, a także przynieść dalsze korzyści konsumentom europejskim.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

nie dotyczy

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

nie dotyczy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☑ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 r. (pod warunkiem ratyfikacji w Radzie i Parlamencie Europejskim).

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania[5]

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☑ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☑ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Zostanie wniesiony wkład na rzecz „istniejącej struktury” (tj. ICSID), tak by odprowadzała wynagrodzenia za gotowość należne sędziom wchodzącym w skład sądów ds. inwestycji. Wyłącznie w przypadku zaistnienia sporu możliwe jest wynagrodzenie za zarządzanie sprawą, przy czym usługi ICSID jako sekretariatu są poza tym bezpłatne.

[5] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zgodnie z przepisami umowy ramowej zawartej z daną organizacją.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zgodnie z przepisami umowy ramowej zawartej z daną organizacją.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Zgodnie z przepisami umowy ramowej zawartej z daną organizacją. W szczególności obowiązujące przepisy dotyczące weryfikacji.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Zważywszy na szacowany wpływ finansowy nie można ustalić znacznych kwantyfikowalnych kosztów ani korzyści. Wspomniany wyżej wkład będzie stanowił część ogólnego systemu kontroli DG ds. Handlu. Jeśli chodzi o niekwantyfikowalne korzyści.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Zgodnie z przepisami umowy ramowej zawartej z daną organizacją. Ponadto zastosowanie będzie miała strategia DG ds. Handlu w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, która zawiera rozdział na temat zarządzania finansami.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer 4	Zróżnicowane /niezróżnicowane[6]	państw EFTA[7]	krajów kandydujących[8]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	20.0201	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer nie dotyczy	Zróżnicowane /niezróżnicowane.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	nie dotyczy		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

6 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

7 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

8 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	4

DG: DG ds. Handlu			Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej 20.0201	Środki na zobowiązania	1)	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
	Środki na płatności	2)	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	1a)	-	-	-	-				
	Środki na płatności	2 a)	-	-	-	-				
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[9]			**0**	**0**	**0**	**0**				
Numer linii budżetowej		3)								
OGÓŁEM środki dla DG ds. Handlu	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**

[9] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
	Środki na płatności	5)	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6)	**0**	**0**	**0**	**0**				
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**
	Środki na płatności	=5+ 6	0,500	0,500	0,500	0,500				**2,000**

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)								
	Środki na płatności	5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki na płatności	=5+ 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna ds. Handlu									
• Zasoby ludzkie		0,134	0,134	0,134	0,134				**0,536**
• Pozostałe wydatki administracyjne		**0**	**0**	**0**	**0**				
OGÓŁEM DG TRADE	Środki	0,134	0,134	0,134	0,134				**0,536**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,134	0,134	0,134	0,134				**0,536**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **N**[10]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,634	0,634	0,634	0,634				**2,536**
	Środki na płatności	0,634	0,634	0,634	0,634				**2,536**

[10] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **2017**		Rok **2018**		Rok **2019**		Rok **2020**		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)						**OGÓŁEM**	
	PRODUKT																	
	Rodzaj[11]	Średni koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[12]...			Działanie systemu sądów ds. inwestycji															
- Produkt	Sekretariat		1	0,500		0,500		0,500		0,500								
- Produkt	Sprawa (-y)			-		p.m.		p.m.		p.m.								
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa				0,500		0,500		0,500		0,500								
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
KOSZT OGÓŁEM				0,500		0,500		0,500		0,500								

[11] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[12] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe …”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Podsumowanie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[13]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,134	0,134	0,134	0,134				**0,536**
Pozostałe wydatki administracyjne	0	0	0	0				
Suma cząstkowa DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								

Poza DZIAŁEM 5[14] **wieloletnich ram finansowych**								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,134	0,134	0,134	0,134				**0,536**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[13] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[14] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		1	1	1	1			
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[15]								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 **rr**[16]	- w centrali							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)								
Inne linie budżetowe (określić)								
OGÓŁEM		**1**	**1**	**1**	**1**			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi

15 CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

16 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Monitorowanie działania systemu sądów ds. inwestycji / Rozpatrywanie spraw
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– ☑ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. […]

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. […]

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.

– Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący: *Rząd kanadyjski*	0,500	0,500	0,500	0,500				2,000
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	0,500	0,500	0,500	0,500				2,000

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☑ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☑ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy **(B2016)**		Wpływ wniosku/inicjatywy[17]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	……	Rok **N+7**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
Art. 120 - Należności celne	***18 465,30***	…… **311**							

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[…]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Na podstawie danych za 2015 r. obliczono stratę opłat celnych, której wpływ na budżet wyniesie 311 mln EUR (80% z 390 mln EUR). Straty te będą jednak rozłożone na łącznie siedem lat. UE wyeliminuje 97,7 % pozycji taryfowych UE z chwilą wejścia w życie CETA, a następnie stopniowo w terminie 3, 5 lub 7 lat zniesiony zostanie dodatkowy 1 % pozycji taryfowych na przywóz towarów pochodzących z Kanady.

[17] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (cła, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.